

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 43918-11-23 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת תמר נאות פרי

העורר **וליד עזאם (עציר)**
ע"י ב"כ עו"ד דאוד נפאע

נגד

המשיבה **מדינת ישראל**
ע"י פמ"ח - פלילי

החלטה

1 ערר על החלטת בית המשפט השלום בחיפה (כב' השופט שלמה בנג'ו) שניתנה במסגרת תיק מ"ת
2 17595-11-23 ובה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

3 כתב האישום נגד העורר -

4 1. נגד העורר, יליד 1980, הוגש כתב אישום המייחס לו ארבע עבירות של הסתה לטרור - לפי
5 סעיף 24(ב)(1) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור" או "החוק"),
6 שבע עבירות של הסתה לטרור - לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק ושבע עבירות של גילוי הזדהות עם ארגון
7 טרור - לפי סעיף 24(א)(1) לחוק, אשר זו לשונם:

8 "24. (א) העושה מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, לרבות בדרך של
9 פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, הנפת דגל, הצגה או פרסום של
10 סמל, או הצגה, השמעה או פרסום של סיסמה או המנון, באחד
11 מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:

12 (1) בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור;

13 (2) בנסיבות שבהן יש אפשרות ממשית שהדבר יביא לביצוע
14 מעשה טרור או עבירה לפי סעיפים 22, 23, 25 או 29.

15 (ב) העושה אחד מאלה, דינו – מאסר חמש שנים:

16 (1) מפרסם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור;

17 (2) מפרסם דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה טרור, תמיכה
18 בו או הזדהות עמו, ועל פי תוכנו של הפרסום והנסיבות
19 שבהן פורסם יש אפשרות ממשית יביא לעשיית מעשה
20 טרור."

21 2. על פי האמור בכתב האישום, בתקופה שמיום 7.10.2023 ועד 23.10.2023, פרסם העורר
22 ברשת החברתית "פייסבוק" פרסומים ובהם קריאה ישירה לביצוע מעשי טרור, דברי שבח, אהדה
23 ועידוד למעשי טרור, וזאת תוך הזדהות עם ארגוני הטרור החמאס והג'יהאד האסלמי. הפרסומים
24 מפורטים בכתב האישום, ואלו עיקרם:

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 43918-11-23 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

3. הפרסום הראשון הינו מיום 7.10.2023, אז שיתף העורר בחשבון שלו בפייסבוק (להלן: "החשבון") קישור לפרסום מאתר מסוים, כאשר בתמונת הקישור נראים פעילי טרור חמושים על רכב, מעל התמונה יש כיתוב בעברית בו נרשם "שריפות ישראליות ... הרוגים, פצועים ועצורים בצבא ישראל" והעורר, כפי שנטען בכתב האישום, הוסיף מעל הקישור את הכיתוב: "אללה אכבר". הקישור הינו לסרטון הכולל קטעי וידאו מהפשיטה וממעשי הזוועה ההמוניים שהתרחשו בקיבוצי עוטף עזה, במסיבת הטבע 'נובה' ובבסיסים הצבאיים, בבוקרו של יום 7.10.2023.
4. הפרסום השני הינו מיום 8.10.2023, שאז שיתף העורר בחשבון שלו קישור לפרסום מאתר אחר, שם נראה פעיל טרור של הג'יהאד האסלמי בלבוש צבאי עם רעלה, נושא דגל פלסטיני, מעל ראשו מופיע הכיתוב "סאריא אלקדס", מופיע סמל של הג'יהאד האסלמי ומעל כל האמור כיתוב שתרגומו "ההתנגדות הפלסטינית מודה למדינות על העזרה במלחמה נגד הכיבוש הישראלי". לחיצה על הקישור בפרסום זה, מובילה לסרטון ובו הצהרה של דובר מטעם הג'יהאד האסלמי אשר מודה ל"ציר ההתנגדות" - בראשות סוריה, חיזבאללה ו"תימן האמיצה", ומודה למשמרות המהפכה ולכוח אלקדס "שהיו איתנו צעד אחר צעד בנקמה של העם החופשי".
5. פרסום שלישי הינו מיום 12.10.2023, שאז העורר שיתף בחשבון שלו קישור לפרסום מערוץ "יו-טיוב". בתמונת הקישור נראה אבו עובידה, דובר הזרוע הצבאית של החמאס, בלבוש צבאי, כאשר על מצחו סרט עם כיתוב המשוך לחמאס ומעל התמונה כיתוב בערבית שתרגומו "קצב התיאום עם ציר ההתנגדות מתגבר", ומתחת לתמונה הכיתוב "אבו עובידה: המערכה הנוכחית התחילה מהמקום בו הסתיים שומר חומות". לחיצה על הקישור בפרסום זה מובילה לסרטון עם הצהרה של אבו עובידה שארכה כ-20 דקות ובמסגרתה דברי שבח, הלל והזדהות עם מעשי ההרג והזוועה שהתרחשו ביום 7.10.2023, והצהרה אף כוללת עידוד ישיר לביצוע פעולות טרור, ולדוגמה: "אנו מזמינים את כוחות ההתנגדות והצעירים המורדים של עמנו וכלל בני עמנו בגדה, בירושלים, ובשטחים הכבושים משנת 48, הפליטים והפזורים בכל רחבי העולם, אנו מזמינים את כל הכוחות החיים באומה שלנו להתקומם בכל החזיתות והרחובות ולהיכנס למערכה שלנו ... להצית את האדמה תחת רגלי האויב ולקחת כבוד בחלק במערכה על ירושלים ואלאקצה ...".
6. הפרסום הרביעי הינו ממועד שלא ברור, אך היה זה לאחר ה-7.10.2023, ובו העורר פרסם תמונה שבה נראים פעילי טרור מובילים חיילים שנחזים כחיילי צה"ל חטופים, ובחלקה העליון של התמונה מופיע רצף של סמלונים, לרבות סמלונים של האות "V" עם שתי אצבעות (סימן של ניצחון) וסמלונים של דגל פלסטיני, ומתחת כיתוב בערבית הלקוח מהקוראן שתרגומו "תילחמו בהם, אלוהים יעניש אותם באמצעותכם, ישפיל אותם, יתמוך בכם ויעניק לכם ניצחון עליהם...".
7. גם הפרסום החמישי הינו ממועד שלא ידוע במדויק למאשימה, אך לאחר יום ה-7.10.2023, והוא כולל תמונה של אצבעות המסמנות "V" לניצחון, האצבעות צבועות בצבעי דגל פלסטיני ועל התמונה מופיע כיתוב שתרגומו "עונת החורף הזו היא משהו אחר, התחילה בקצב טילים ולא בגשם, בעזרת השם נצליח". מעל התמונה כיתוב נוסף שתרגומו "הסוגיה הפלסטינית היא נושא הליבה. הסוגיה מכובדת. התקוממו נגד האויב".

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

8. הפרסום השישי אשר פורסם לאחר 7.10.2023, כולל תמונה שכוללת 18 חללים ישראליים ובפיהם מוצץ ומעל התמונה כיתוב שתרגומו "התינוקות הציוניים שנרצחו ע"י ההתנגדות הפלסטינית" ובתוספת דגלי פלסטין.

9. הפרסום השביעי והאחרון אשר אליו מתייחס כתב האישום, כולל תמונה שפורסמה בחשבון של העורר ובה נראה ילד קטן שיושב בין הריסות ולידו דובי עם דגל פלסטין, על התמונה סמלונים של דגל פלסטין ושל הסימן "V" וכיתוב שתרגומו "אלוהים יעזור לנו ולכם בניצחון ושחרור, החזרה בקרוב... נשאים, נשאים, עוברי האורח יעזבו".

הבקשה למעצר עד תום ההליכים -

10. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים, מכוח סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

11. המשיבה טענה כי יש ראיות לכאורה בתמיכה לאמור בכתב האישום, לרבות תיעוד של כל הפרסומים כפי שהופיעו בחשבון של העורר, הודאה של העורר לגבי כך שמדובר בחשבון שלו ועוד נטען כי הפרופיל הציבורי של העורר בפייסבוק כולל למעלה מ-150 חברים ו-18 עוקבים. בנוסף, נטען בבקשה כי מבדיקת הטלפון הסלולרי של העורר עולה כי מותקנת בטלפון שלו אפליקציית "ווטסאפ" אשר משמשת אותו, וניתן לראות מההתכתבויות שם כי העורר מתבטא נגד ישראל ונגד יהודים בתקופת המלחמה, ואף ניתן לראות שקרובי משפחה של העורר הזהירו אותו מפני פרסומים שעלולים להוביל למעצרו, ולמרות האמור – הוא ביצע את הפרסומים. עוד נטען בבקשה, כי המעשים המיוחסים לעורר מלמדים על מסוכנות ברף גבוה – בכלל, ובתקופה הזו – בפרט, ולכן קמה עילת מעצר מובהקת למעצרו עד תום ההליכים. באשר לחלופת מעצר – נטען בבקשה כי לא ניתן לאיין את המסוכנות אלא במעצר מאחורי סורג ובריח נוכח המסוכנות ואופן הפרסום.

12. העורר טען באמצעות בא כוחו כי קיימות ראיות לכאורה לגבי חלק מהפרסומים ולגבי חלק מהעבירות אך חלקן האחר אינו עולה כדי עבירה. לגבי המסוכנות, נטען כי שיתוף פרסומים אינו מבסס קביעה בדבר מסוכנות ברף המצדיק מעצר עד תום ההליכים, שכן העורר לא כתב את התכנים ולא יצר אותם, ועוד נטען כי השתהות המשיבה ממועד הפרסומים ועד למעצר, משך מספר ימים לא מבוטל, מהווה אינדיקציה לכך שהמסוכנות אינה ברף גבוה. טענה נוספת הייתה כי העבירות הנטענות בוצעו במרחב הווירטואלי, ולכן לא ברור כיצד הגבלת חופש תנועתו של העורר באמצעות מעצר תאיין את מסוכנותו הנטענת. הודגש כי העורר נעדר עבר פלילי ואף קיימות לגביו נסיבות אישיות ורפואיות, ולשיטת העורר, מכלול הנסיבות מלמד כי יש מקום להסתפק בחלופת מעצר מידתית והולמת.

ההחלטה קמא -

13. בית המשפט קמא, בהחלטה נשוא הערר, הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

14. באשר לראיות לכאורה – צוין כי באי כוחו של העורר לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה, הגם שהעירו שלשיתתם חלק מהפרסומים אינו מגלם עבירה. בית המשפט קמא קובע כי לאחר

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

1 שהוא בחן את מכלול חומר הראיות – עמדתו היא כי כן קיימות ראיות לכאורה לגבי כל הפרסומים
2 וכל העבירות.

3 15. לגבי עילת המעצר – בית משפט קמא הדגיש כי באי כוחו של העורר לא חלקו על כך שקיימת
4 עילת מעצר, אף אם לשיטתם היא ברף נמוך יותר מאשר לו טוענת המשיבה, ואכן - קיימת עילה
5 מובהקת כאמור.

6 16. בהמשך, מתייחס בית המשפט קמא לבקשת הסניגורים להסתפק בחלופת מעצר, וקובע כי
7 אין מקום לחלופה בעניינו של העורר. הוטעם כי מי שתומך במעשי הזוועה והרצח שבוצעו ומעודד
8 את האידאולוגיה של המרצחים, מלמד על עצמו שהוא לא שונה מהם, והמסוכנות הנובעת ממנו
9 אינה ניתנת לאיון אלא מאחורי סורג ובריח, עד תום ההליכים. בית המשפט קמא אף מפנה לשני
10 פסקי דין (בש"פ 8177/20 מדינת ישראל נ' גאבר (26.11.2020), ובש"פ 3379/16 אחמד נ' מדינת
11 ישראל (02.05.2016)), מהם עולה לשיטתו כי מי שפועל עבור ארגון טרור – ימצא במעצר עד תום
12 ההליכים המשפטיים. בית משפט קמא הדגיש כי העורר פרסם כמה פרסומים שונים, במועדים
13 שונים, הכוללים תמונות, סרטונים וכיתובים - ומכולם עולה כי העורר מביע תמיכה, אהדה
14 והזדהות עם מבצעי הרצח, הטרור והזוועות, ואף קורא להמשיך ולבצע פעולות דומות. בית משפט
15 קמא אף הפנה להחלטות בתיקים דומים מהעת האחרונה, אשר גם בהם הובהר כי עסקינן
16 במסוכנות ברף הגבוה ביותר (וראו את פירוט האסמכתאות בעמ' 9 להחלטה, שורות 16-17).
17 בהמשך, נקבע כי המסוכנות מתעצמת עוד יותר שעה שאנו מצויים במלחמה, אגב הפניה לפסיקה
18 ממנה עולה כי "המצב בשטח הוא אחד הפרמטרים להערכת המסוכנות" (בש"פ 6825/14
19 פקטורוביץ' נ' מדינת ישראל (23.10.2014)). לקראת סיום ההחלטה בית המשפט קמא מתייחס
20 לטענות ההגנה לגבי נסיבותיו האישיות של המשיב ומצבו הרפואי והנפשי, וקובע כי נסיבות אלו
21 נדחות מפאת האינטרס הציבורי במקרה זה, ואף אין מקום להכנת תסקיר כפי שהתבקש. עוד צוין
22 בהקשר זה כי מעיון בחקירותיו של העורר במשטרה לא עולה שמדובר במי שלא הבין את מעשיו
23 או את משמעות הפרסומים, והתרשמותו של השופט קמא מחומרי החקירה הייתה כי העורר "פעל
24 מתוך מניע ברור ושנאה יוקדת לעם שבתוכו הוא יושב". וכך, לסיכום, הורה בית המשפט קמא על
25 מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

הטענות בערר -

26 17. בהודעת הערר המפורטת, בא כוחו של העורר מבקש להורות על בחינת חלופת מעצר בעניינו
27 של העותר. נטען כי עילת המעצר עליה סמך בית משפט קמא היא קיומה של מסוכנות, אידאולוגית
28 וסטטוטורית, אך העבירות המיוחסות לעורר לא מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית ולא הוכחה
29 מסוכנות אידאולוגית כנדרש. בהקשר זה עוד נטען כי כדי להוכיח מסוכנות אידאולוגית היה צורך
30 להראות כי עסקינן במי שמעלה ומשתף פרסומים דומים באופן סדרתי לאורך זמן, ולא כך הם פני
31 הדברים. עוד נטען כי בית המשפט קמא שגה כאשר קבע כי "שום חלופה לא תסכון", לא נתן משקל
32 למבחן המידתיות, לא בחן חלופות שיש בהן כדי למנוע פרסומים נוספים, לרבות על ידי הגבלות
33 טכניות ומניעת הגישה למסדות (פלטפורמות) שונות, לא נתן משקל לכך שהעורר ללא עבר פלילי,
34 עם נסיבות אישיות מיוחדות וסובל מבעיות רפואיות ונפשיות, ואף נטען כי ההחלטה "מהווה
35

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

שימוש לרעה, ענישתי וחורג מסמכות בהליך המעצר עד תום ההליכים". לכן, התבקש בית המשפט במסגרת הערר להתערב בהחלטה קמא, לבחון חלופת מעצר ולהורות על שחרורו של העורר לחלופה, ולחלופין, להפנות את העורר להכנת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים. על מנת שלא להאריך לא נפרט את מכלול הטענות, המופיעות בהודעת הערר ובפרוטוקול.

18. המשיבה מבקשת לדחות את הערר. נטען כי מדובר בפרסומים חמורים, קשים, רבים, וכאלו שפורסמו בפרק זמן לא מצומצם, כך שהמסוכנות נמצאת ברף הגבוה האפשרי בסוג זה של עבירות, ואין שוני מהותי בין מי שמפיץ פרסום מסית שלא הוא יצר לבין מי שיוצר את הפרסום בעצמו. עוד נטען כי אין להתערב בהחלטת בית המשפט קמא אשר לא נעתר לאפשרות להסתפק בחלופת מעצר, נוכח נסיבותיו של המקרה - ואף כאן לא אפרט ואפנה לפרוטוקול הדיון.

דיון והכרעה -

19. לאחר שקילת טענות הצדדים עמדתי כי דין הערר להידחות.

ראיות לכאורה -

20. העורר העלה טענות בשפה רפה לגבי נושא זה בבית המשפט קמא, ובכל מקרה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה כנדרש - לגבי כל הפרסומים ולגבי כל העבירות (וראו כי כל הפרסומים מתועדים). בהודעת הערר אין טענות המתייחסות לקביעה קמא לגבי קיומן של ראיות לכאורה, ואף במהלך הדיון לא עלו טענות בהקשר זה, כך שאין צורך לדון בנושא.

עילת המעצר -

21. במהלך הדיון עלו מטעם שני הצדדים טיעונים לגבי השאלה אם המסוכנות הנשקפת מהעורר הינה מסוכנות סטטוטורית, אם לאו; האם היא מסוכנות "אידאולוגית"; מהם התנאים להוכחת מסוכנות "אידאולוגית", מהו המדרג בין "סוגי המסוכנות" השונים וכו'.

22. המסוכנות אמנם אינה נמנית על המקרים המקימים עילת מעצר סטטוטורית, אך לטעמי, לצורך ההכרעה בערר, אין כל צורך להתייחס בהרחבה למחלוקת שבין הצדדים בהקשר זה. שכן, תהא הגדרתה של המסוכנות אשר תהא - היא נמצאת במקרה זה ברף הגבוה.

המסוכנות ברורה, גבוהה ומיוחדת.

23. ברורה - שכן הפרסומים מדברים בעד עצמם, עסקינן בפרסומים שבחלקם קוראים קריאה ישירה למעשים, בחלקם נועדו לשלח את הקורא ואין עסקינן בפרסומים כלליים, או שניתנים לפירושים אלו ואחרים, או פרסומים שיש מחלוקת לגבי זהות המפרסם שלהם וכו'.

24. גבוהה - שכן הפרסומים מלמדים על מה שחושב העורר, ואם כך הוא חושב - אזי שלטעמי נשקפת ממנו אישית מסוכנות גבוהה, ומעבר לכך - המסוכנות טמונה בהשלכות של הפרסומים על הציבור. שהרי, מהות העבירה הינה הסתה או עידוד והבעת תמיכה, קרי, מסוכנות הנובעת מכך שהפרסום עלול להגיע לאוזן קשבת ולהביא אחרים לפעול מטעמים.

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

25. בהקשר זה אפנה להצעת החוק, שם, בהתייחס לסעיף בו עסקינן (אשר היה סעיף 27
בהצעה), נכתב כי מטרת הסעיף למנוע פרסומים כגון אלו בשל שהם יוצרים תשתית להמשך
פעילותו של ארגון טרור ומאפשרים את המשך קיומו ופעולתו תוך התבססות על הרחבת התמיכה
הציבורית בו ובפעילותו, וכי החומרה של העבירות נובעת גם בשל האקלים האלים שהפרסומים
יוצרים (הצ"ח 949, ט"ז באלול התשע"ה, 15-31.8.2, עמ' 1096).

26. בהתייחס לכך שמדובר בפרסומים במרשתת, אפנה גם לתיק א"ב 852/20 ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-23 נ' ח"כ היבא יזבק, פס' 12 לחוות דעתה של הנשיאה חיות (09.02.2020),
לאמור:

"בעניין כסיף עמדתי בהקשר אחר על תפקידן של הרשתות החברתיות
בימינו כפלטפורמה המחליפה את "כיכר העיר" ההיסטורית ועל כך שהן
משמשות במה פעילה להחלפת דעות, להפצת רעיונות ולגיוס תמיכה
בקרב קהלים רחבים ומגוונים". עוד עמדתי שם על "הנגישות הרבה לשיח
המתקיים ברשתות החברתיות, כמו גם ההפצה האפקטיבית והמהירה של
דעות ורעיונות באמצעות הפלטפורמה הדיגיטלית" ועל הסכנות הטמונות
בכך בשל האפשרות לשמש במה יעילה להפצת רעיונות פסולים (שם,
בפסקה 42). תובנות אלה באשר לתפקידן של הרשתות החברתיות בימינו
משתקפות היטב בשלוש מתוך ארבע הראיות המרכזיות בענייננו,
הלקוחות מתוך הרשת החברתית "פייסבוק" שבה עשתה יזבק שימוש כדי
לשיתף, כלומר להפיץ, את תכני הפוסטים בעניין קונטאר ומוגרבי ואת
הסרטון בעניין אלאערג'. יזבק ניסתה לטעון כי ה"שיתוף", להבדיל
מכתיבת פוסט בעצמה, פוטר אותה מאחריות לתוכן הדברים. טענה זו אין
לקבל. "שיתוף" הפוסטים או הסרטון מהווה למעשה הדהוד מחדש של
התכנים הפסולים הכלולים בהם בקרב ציבור העוקבים אחר יזבק ברשת
החברתית. משכך, מתקיים ב"שיתוף" התנאי הקבוע בסעיף 7א(א) לחוק
היסוד בדבר "מעשיו של האדם לרבות התבטאויותיו, לפי העניין, במפורש
או במשתמע [...] (השוו לרע"א 1239/19 שאול נ' נידלי תקשורת בע"מ,
פסקה 45 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז (8.1.2020), שם נקבע כי
שיתוף יכול לעלות כדי פרסום המהווה לשון הרע".

הדברים נאמרו שם בהקשר של חוק אחר, אך יש בהם כדי לחדד את ההשלכות של השימוש
ברשתות החברתיות, אשר משמשות זירת מלחמה כשלעצמן, ובהקשר שלנו – הדברים משליכים
על רף המסוכנות, הגבוה ממילא.

27. מיוחדת – נוכח השעה. מדובר בעבירות שמגלמות מסוכנות בעוצמה גבוהה גם בימים של
שגרה (ואני תוהה אם בכל הנוגע למאבק בטרור יש בישראל אי פעם "שגרה"), קל וחומר בימים
אלו. מסוכנות אינה נבחנת בחלל ריק אלא קשורה למציאות הסביבתית ולנסיבות שבהן היא
בוצעה, הן מבחינת העושה והן מבחינת המעשה והשלכותיו.

כפי שנפסק בבש"פ 369/12 מ"י נ' הכהן (15.01.2012):

"עם שינוי העתים והנסיבות, מה שאתמול לא נחשב כמסוכן לצורך עילת
המסוכנות בדיני המעצרים, יכול שייחשב היום או מחר כמסוכן";

ואף בבש"פ 6825/14 פקטורוביץ נ' מ"י (23.10.2014), נפסק כי:

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

"ההתחשבות במצב השורר בשטח אינה למטרות הרתעה, שהרי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 אינו מכיר בהרתעה כמטרה לגיטימית. אלא, שהמצב בשטח הוא אחד הפרמטרים להערכת מסוכנות, שהרי מסוכנות אינה נבחנת בחלל ריק, אלא על רקע של מציאות נתונה. כך, מן המפורסמות כי חלופת מעצר אינה הרמטית ואינה נדרשת להיות הרמטית, אך לא דומה נטילת סיכון מסוים במצב רגיעה לנטילת סיכון במצב בו השטח תוסס. מכאן, שהמצב השורר בשטח הוא נסיבה "חיצונית" המהווה אחד הפרמטרים הרלבנטיים בבחינת עילת המסוכנות".

וראו בנוסף את בש"פ 379/09 מ"י נ' פלוני (14.01.2009); בש"פ 6289/14 מ"י נ' אסרף (29.09.2014). עוד אפנה למקרה שהתברר בבש"פ 7622/23 פלוני נ' משטרת ישראל מרחב דוד (20.10.2023), ולהחלטה בתיק מ"מ (מחוזי חיפה) 22625-11-23 מ"י מ' פלוני (19.11.2023) אשר עוסקת בנושא שונה אך גם שם יש התייחסות לעיתוי ולימי המלחמה בה אנו נמצאים. בדומה, באשר להשלכות של פרסומים דומים לעת הזו - ראו את עמ"ת (מחוזי נצרת) 36975-10-23 אבו סלאח נ' מ"י (29.10.2023); עמ"ת (מחוזי נצרת) 42758-10-23 אלזרו נ' מ"י (29.10.2023); מ"ת (שלום חיפה) 1371-11-23 מ"י נ' בדראן (06.11.2023), ואת שנכתב בהקשר זהה בעמ"ת (מחוזי מרכז) 9932-11-23 חאג' יחיא נ' מ"י (20.11.2023), לאמור:

"ימי מלחמה אינם ימים רגילים. מדובר בימים בהם למילים כוח משלהן לעודד ולדרבן אנשים לנקוט באלימות, או להעיר מרבצם תאים רדומים התומכים בטרור בכלל ובארגון החמאס בפרט, הן בתוככי המדינה והן מחוצה לה".

28. כך, שהעיתוי הינו רכיב שמשליך על המסוכנות ומהווה נסיבה שמעצימה עד מאוד את המסוכנות במקרה זה, וכאשר המדובר בפרסומים שקל להפיץ, אשר כוללים אמירות כה ישירות כגון האמירות כאן – המסוכנות היינה כפי שפתחתי וציננתי – ברורה, גבוהה ומיוחדת.

חלופת מעצר –

29. באי כוחו של העורר טוענים כי בכל מקרה שבו מוגשת בקשה למעצר עד תום ההליכים יש חובה לשקול חלופת מעצר, תהא העבירה אשר תהא, נוכח הוראות חוק המעצרים, ושגה בית המשפט קמא שעה שלא בחן חלופה כאמור וביקש לקבוע כי קמה חובת מעצר "אוטומטית".

30. אכן, לפי סעיף 21 לחוק המעצרים יש חובה לבחון אם "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות הנאשם פחותה", ללא תלות בעבירה; ואף בעבירות דומות, או חמורות יותר, בתי המשפט בחנו חלופות - וראו את בש"פ 5876/22 אלבאז נ' מ"י, פסקה 13 (22.09.2022); בש"פ 3069/11 אבו סלים נ' מ"י (12.05.2011); בש"פ 1406/15 מ"י נ' עסילה (24.02.2015); בש"פ 8027/00 טל נ' מ"י (21.11.2000); את התיקים מהעת האחרונה, עמ"ת (מחוזי י-ם) 15839-11-23 חשימי נ' מ"י (09.11.2023) ועמ"ת (מחוזי מרכז) 9932-11-23 חאג' יחיא נ' מ"י (20.11.2023) המוזכר מעלה, ועוד ראו את המקרים שנסקרו בספרם של רון שפירא, איתי ברסלר-גוון, אילנית הלל, "הליכי מעצר מורה נבוכים" (מהדורה מעודכנת ליום 30.6.2023), עמ' 255-256.

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

31. דא עקא, שבית המשפט קמא לא קבע כי קמה "חובת מעצר" והוא לא התעלם מחובתו
לבחון את האפשרות להסתפק בחלופה. יש לראות כי במהלך הדיון קמא הוצעה חלופה
"משפחתית" בפיקוח בני משפחה, נטען מטעם הסניגורים כי האח של העורר מגנה את הפרסומים
וכי בני משפחת העורר "במקום אחר" (עמ' 4, שורה 20), ב"כ המשיבה העלתה טענות "שכנגד"
בנוגע לחלופה ולמעורבות של בני המשפחה כפי שעולה מחקירותיו של העורר במשטרה ואף הפנתה
לממצאים שעולים מחיפוש במכשיר הטלפון הנייד שלו, ושני הצדדים העלו טענות לגבי החלופה
והפנו לפסיקה שכל אחד הציג לתמיכה בטענותיו.
32. משמע, שהתקיים דיון בחלופה, ואין ממש בטיעון העיקרי שבבסיס הערר, לפיו, כביכול,
בית המשפט קמא שגה בכך שלא דן בכלל בחלופת מעצר.
33. עוד אעיר כי אף אין לקבל את טענת ב"כ העורר לפיה בית המשפט קמא שגה עת הפנה לשני
פסקי דין, מהם עולה **לכאורה** כי כל מי שמואשם בעבירות מכוח החוק למניעת טרור – ישהה
"אוטומטית" במעצר עד תום ההליכים. אני סבורה כי שני המקרים אינם דומים בהכרח למקרה
כאן (ואחר מהם אכן ניתן עוד לפני כניסתו לתוקף של החוק למניעת טרור), אך חשוב מכך הוא כי
בשניהם אין קביעה כי מדובר במעצר "אוטומטי" ואינני סבורה כי יש לפרש את ההחלטה קמא
כאילו יש "מעצר אוטומטי" עד תום ההליכים בעבירות מכוח החוק (והכוונה לבש"פ 3379/16
אחמד נ' מ"י (02.05.2016) ובש"פ 8177/20 **מ"י נ' גאבר** (26.11.2020)).
34. מכאן, שביניגוד לטענה כי בית המשפט קמא בכלל לא שקל חלופת מעצר, הרי שבית המשפט
קמא כן דן בהצעה לחלופת המעצר שהונחה על השולחן, אך דחה אותה - ועתה באים אנו לבחינת
החלופה שהוצעה במקרה הנוכחי.
35. בית המשפט קמא התרשם מחומר החקירה, לרבות התייחסותו של העורר לעבירות
המיוחסות, לו, וזאת למרות שהוא התנצל בחקירתו על הפרסומים, ובית המשפט אף נתן משקל
לכך שהפרסומים נעשו בחלקם אחרי שמקורביו של העורר התריעו בפניו על חומרת הדברים, קרי,
שבני המשפחה שמבקשים לשמש כמפקחים היו, לפחות בחלקם, מודעים לעבירות. עוד נתן בית
המשפט קמא את דעתו לטענת העורר לפיה בשלב מסוים הוא הפסיק את הפרסומים, ומנגד –
לטענת המשיבה כי הפרסומים הופסקו רק בשל שהחשבון של העורר "ננעל" עקב קושי עם
הסיסמה (תוך הפנייה לממצאים בחומר החקירה). לאחר שקילת האמור, בשים לב לזהות העושה,
מהות המעשה, תוכן הדברים, המועד שבו בוצעו העבירות, התייחסותו של העורר לעבירות והמידע
לגבי בני משפחה שונים – סבר בית המשפט קמא כי במקרה המיוחד כאן לא ניתן לאיין את
המסוכנות בחלופה הביתית שהוצעה.
36. סבורני כי לעת הזו, אין לשנות מעמדה זו, בהינתן החלופה שהוצעה, בהינתן שאנו נמצאים
במלחמה קשה ואכזרית וכל ניצוץ עלול להצית שריפה, כאשר ביצוען של עבירות כגון אלו פשוט
ומהיר, כאשר עיני רבים נשואות למדיה החברתית וכאשר כל פרסום מהדהד גם הרבה לאחר
שפורסם. נזכיר שוב כי מדובר במי ששיתף בעצמו שבעה פרסומים, באופן אקטיבי ומבחירה, משך
מספר ימים לא מבוטל, פרסומים הכוללים תכנים בוטים, אלימים וקשים, המשבחים את מעשי

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23-11-43918 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

1 הטבת, פרסומים הקוראים מפורשות "להיות איתנו צעד אחר צעד בנקמה", קוראים "להתקומם
2 בכל החזיתות והרחובות ולהיכנס למערכה ... להצית את האדמה תחת רגלי האויב" – וזאת מפיו
3 של לא אחר מאשר אבו עוביידה, והגדיל לעשות העורר כאשר פרסם את הפרסום השישי הכולל
4 זלזול בוטה, מצמרר ומחליא בחללים המכונים "התינוקות הציוניים" – והכל חרף אזהרות של
5 מקורביו אשר התרו בו לחדול ממעשיו.

6 37. טרם סיום אפנה לבש"פ 32/15 פלוני נ' מ"י, פסקה 5 (15.01.2015), שם נקבע כי בתקופה
7 של הפרות סדר ואלימות כלפי כוחות הביטחון, אין מנוס ממעצר המעורבים בעבירות שם עד לתום
8 ההליכים, אף ששם המדובר היה בקטינים. חשיבות הדברים, בבחינת קל וחומר, שעה שמדובר
9 בבגיר ושעה שנמצאים אנו במלחמה של ממש בנסיבות קשות ומטלטלות שלא ידענו מעולם (ולא
10 "רק" בתקופה של הפרות סדר), וראו את הדברים שנאמרו שם לגבי המשקל שיש לתת למצב
11 הביטחוני העיתי, הגם ששם העבירות היו שונות, לאמור:

12 "הפסיקה כבר עמדה על כך כי בתקופה של הפרות סדר ואלימות כלפי
13 כוחות הביטחון, אין מנוס ממעצר המעורבים בעבירות אלה עד לתום
14 ההליכים, אף אם מדובר בקטינים. כך לדוגמה בהחלטתו של השופט
15 (כתוארו דאז) א' גרוניס בבש"פ 379/09 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 5
16 (14.1.2009): "... הבעתי את הדעה, כי על רקע התקופה המיוחדת בה אנו
17 נמצאים, אין מנוס מלהורות על מעצר עד תום ההליכים, הגם שמדובר
18 בקטינים. באומרי תקופה מיוחדת, כוונתי לכך שהפרות סדר מתרחשות
19 ברחבי הארץ. לעניין זה הגישה המדינה מסמך המצביע על כך שבשבועות
20 האחרונים חלה עלייה משמעותית במספרן של התפרעויות והפרות
21 סדר..." (ראו גם מקרה דומה בבש"פ 5246/14 פלוני נ' מדינת ישראל
22 (31.7.2014)).

23 עוד על השפעת המצב הנפיץ השורר בירושלים והשלכותיו ראו החלטתי
24 בבש"פ 6289/14 מדינת ישראל נ' אסרף, בפסקה 15 (29.9.2014).

25 השפעת המצב הביטחוני על החלטה בעניין שחרורו של המבקש לחלופת
26 מעצר, איננה חותרת תחת אופיים הסובייקטיבי של דיני המעצרים ואיננה
27 חורגת מן המידה הנדרשת לצורך הגשמת תכליות המעצר. לא במעצר
28 לצרכי הרתעה בעת תקופה סוערת עסקינן, אלא שבעת תקופה כזו, מטבע
29 הדברים, המסוכנות הנשקפת מן המבקש גבוהה מהמסוכנות הנשקפת
30 בעתות רגיעה ביטחונית. עמדתי על כך בהחלטתי בבש"פ 6825/14 איליה
31 פקטורוביץ' נ' מדינת ישראל (23.10.2014) ...

32 לכך יש להוסיף כי גם בית משפט קמא לא סתם את הגולל על אפשרות
33 שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בהמשך, עם חלוף הזמן ושינוי
34 הנסיבות".

35 38. בדומה ראו את בש"פ 2229/15 פלוני נ' מ"י (31.03.2015), שם המבקש הואשם בביצוע
36 שורה של עבירות מסוג הסתה לאלימות או טרור ותמיכה בארגון טרור, בגין מספר רב של פרסומים
37 שהפיץ ב"פייסבוק" אשר כללו קריאות לאינתיפאדה, ביצוע מעשי דריסה ודקירה ודברי עידוד
38 ושבח למבצעים מעשים אלה, ואף הפיץ פרסומים שהביעו תמיכה בארגוני טרור. בית משפט
39 השלום הורה על שחרור המבקש למעצר בית מלא, תוך קביעת תנאים מגבילים. ערר שהגישה
40 המשיבה התקבל על-ידי בית המשפט המחוזי, והמבקש נעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט
41 העליון דחה את הבקשה לערור על החלטת המעצר, התייחס בין היתר לכך שהמדובר בפרסומים

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 43918-11-23 עזאם (עציר) נ' מדינת ישראל

1 רבים לאורך זמן, התייחס לעוצמתם ותוכנם של הפרסומים ואף נקבע, כי יש "טעם רב בעמדתו
2 [של בית המשפט המחוזי] בדבר הקושי הרב – עד כדי העדר אפשרות מעשית – לפקח על גישה
3 לרשת האינטרנט".

4 39. באשר לנסיבות האישיות של העורר, עוד אוסיף כי הוצג בפני תיעוד מנובמבר 2022, כלומר
5 לפני שנה, לפיו נכון לאותה עת העורר היה מטופל בכדורים מסוימים ואף יש התייחסות לאירוע
6 קשה מספטמבר 2022 אשר הצריך טיפול נפשי באשפוז למשך שבוע. אלא שאין כל תיעוד עדכני,
7 וממילא, גם בהקשר זה אני שותפה לעמדת בית המשפט קמא כי הנסיבות האישיות במקרה זה
8 נדחות מפני האינטרס הציבורי במניעת המסוכנות בעת הזו, וזאת כל עוד אין תיעוד מעודכן לגבי
9 מצב נפשי חריג או מצב רפואי חריג שיש ליתן לו משקל עודף.

10 **סיכום –**

11 40. לאור האמור מעלה במצטבר, הערר נדחה, ועם זאת, יתכן ועם שינוי הנסיבות וחלוף הזמן,
12 ניתן יהא לשקול שנית את עניינו של העורר.

13
14 ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ד, 26 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.
15

תמר נאות פרי, שופטת

16
17